

Scinteia

pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 35 (923) * miercuri 28 aug. 1963 * 8 pag. 30 bani

Citiți în pag. 6-a:
MOZAIC ȘTIINȚIFIC
pentru
PIONIERI ȘI ȘCOLARI

PARADA MILITARĂ ȘI DEMONSTRAȚIA OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ

Cu ocazia împlinirii a nouăsprezece ani de la eliberarea României de sub jugul fascist, în dimineața zilei de 23 August a avut loc în București tradiționala paradă militară și demonstrația oamenilor muncii. Douăzeci și una de salve de artilerie au bubuit în văzduhul limpede, în semn de salut. Și când ecoul ultimelor salve s-a risipit dincolo de frunzișul aleilor, în Piața Aviatorilor, prin fața tribunelor și-au făcut apariția, în sunetul unui marș solemn, ofițerii elevi ai Academiei Militare Generale, care au deschis tradiționala paradă militară.

Ca un zid viu, într-o aliniere perfectă, trec militarii forțelor noastre armate — infanteriști, grăniceri, marinari, trupe de artilerie și mecanizate. Grupate în triunghi, avioanele de vânătoare cu reacție săgetează cerul cu siluetele lor suple. De neuitată este impresia lăsată de aparatele supersonice, pe care abia ai timp să le urmărești cum se înșurubează în văzduh, ca niște fulgere albe, impresia lăsată de colosii pe șenile — tancurile, de rachetele anti-aeriene ce pot intercepta orice țintă aeriană la mare înălțime și distanță.

Parada militară a demonstrat încă o dată că partidul și guvernul țării noastre, militând neabătut pentru apărarea păcii, acordă toată atenția întăririi capacității de apărare a patriei noastre socialiste, a cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor.

O liniște solemnă urmează vuietului de motoare, scrișnetului de șenile. Dar numai pentru o clipă. Prin fața conducătorilor partidului și guvernului, lângă tribune, răsar acum coloanele celor mai fi-

ner vârstare ale țării, șirurile pionierilor. Sunetele de argint ale trompetelor reflectă însăși gingașia și frumusețea copilăriei lor. Soarele scinteiază cu suvițe de rubin în mătasea cravatelor roșii, le luminează și mai mult fețele bronzate de soarele zilelor de vacanță, petrecute pe înălțimile munților sau pe țărmul de aur al Mării Negre.

Emoționant este carul alegoric cu pionierii echipați de drumeție, cu rucsacuri în spate și cu pălării albe pe cap, simbol al copilăriei lor lipsite de griji, fericite. Numai în vara acestui an, meleagurile țării au fost străbătute de peste două milioane și jumătate de pionieri și școlari, ale căror cintețe s-au făcut auzite peste tot, în tabere, în numeroase excursii și drumeții la munte sau la mare. Recunoștința fierbinte pentru viața lor fericită, pentru școlile luminoase în care învață, pentru manualele școlare primite gratuit, copiii au dăruit conducătorilor partidului și guvernului proaspete buchete de flori, au pășit prin fața tribunelor cu dorința arzătoare de a începe noul an școlar cu puteri sporite, străduindu-se să adune în paginile cataloagelor trandafirii notelor celor mai bune.

Coloanei pionierilor și școlarilor îi urmează coloana, nesfârșită parcă, a oamenilor muncii, a celor care modelează metalul sau transformă în cascade de pinză albă firele fine de bumbac. Urale entuziaste izbucnesc din mil de piepturi. Sint faurarii Uzinelor „23 August”, ale căror produse de înaltă tehnicitate au contribuit și contribuie la utilizarea și reutilizarea multor fabrici din țară, ale căror agregate la

poți vedea la Fabrica de țevi din Roman, la Complexul petrochimic din Borzești, ca și la Combinatul Siderurgic din Hunedoara.

Rinduri, rinduri, trec textilele harnice de la „Dacia”, muncitorii glorioase uzine „Grivița Roșie”, constructorii care înalță cu palmele lor vrednice siluetele monumentalelor blocuri de locuit, maestrul recoltelor bogate — colectivisti din satele din împrejurimile Bucureștiului, îmbrăcați în frumoase costume naționale.

Din nou s-a lăsat liniștea și din nou a răsunat glasul metalic al trompetelor. Prin fața tribunelor defilează coloana sportivilor. Cu fețele strălucind de sănătate, trec îmbrăcați în costume galbene sau albastre, roșii sau portocalii, în culori diferite, de o frumusețe rară.

...Ore în șir a durat grandioasa manifestație închinată celei de a XIX-a aniversări a eliberării patriei. În suflețiți de succesele obținute sub conducerea partidului, de minunatele perspec-

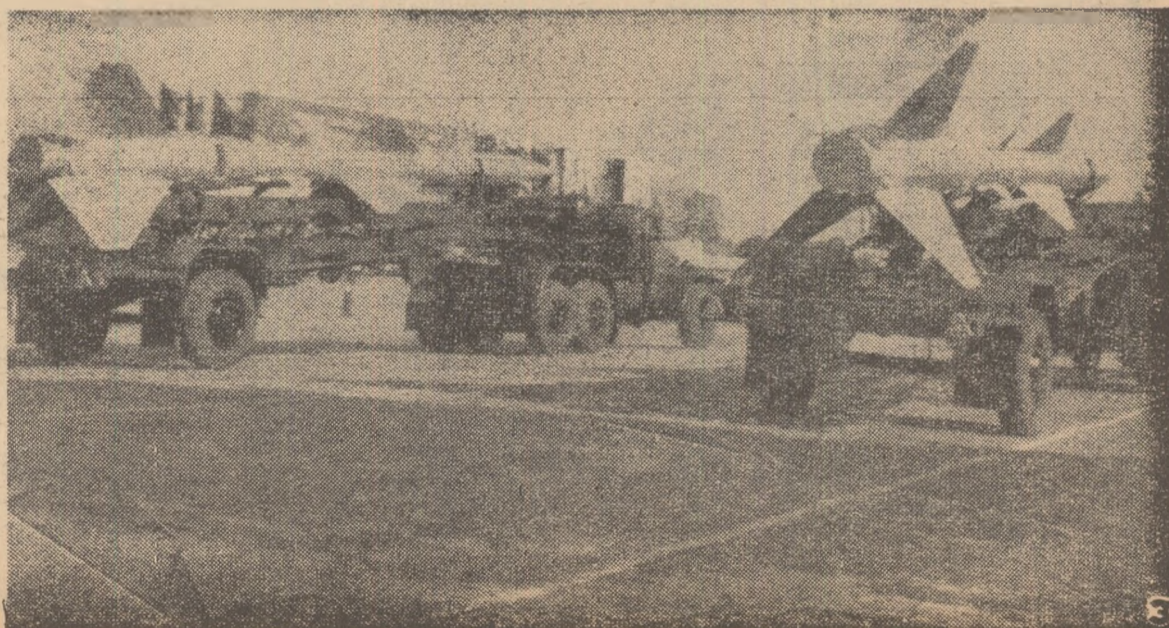

tive de înflorire continuă a patriei, oamenii muncii din Capitală, întregul nostru popor, au pășit în cel de al douăzecilea an de la eliberare cu hotărârea fermă de a munci cu elan sporit pentru a obține noi victorii în îndeplinirea sarcinilor istorice ale desăvârșirii construcției socialiste și trecerii la construirea comunismului.

1. Frumosul car alegoric pionieresc amintind de minunatele zile petrecute de copii în vacanță, la munte sau la mare.

2. Entuziasm, joc, veselie.

3. Rachetele anti-aeriene.

Concursul nostru pentru „CEL MAI FRUMOS JURNAL DE EXCURSIE“

IN DRUMETIE

În curtea școlii, printre meșterii constructori și părinții care lucrează la noul local au început să se adune pionierii. De data aceasta nu ajutam la construcție, ci sintem echipați de drum.

Trompetele sună adunarea deși nu mai e nevoie, sintem cu toții prezenți. După ceremonialul pionieresc am pornit la drum. Ne ticăie inima de bucurie! E prima noastră drumetrie. Cum va fi comuna Fărcașele despre care auzisem de la părinți că are o gospodărie colectivă fruntașă? Cum ne vor primi gazdele? Ne bucura mai ales aparatul de fotografiat pe care îl luasem cu noi. La porți,

Femei și bărbați ieșiți în grabă ne urmăresc cu drag, ne urează drum bun.

Nu știm cînd am parcurs 7 km. Umbriți de salcîmii din dreapta șoselei am ajuns la primul popas. Pe pajiștea de pe

malul Oltului, cu iarbă verde și deasă, acolo, la umbra sălcilor, era locul de tabără al celor din Stoenesti, ca și terenul de sport. După nelipsitul meci de fotbal, unde cu părere de rău trebuie să vă spunem că am mîncat bătaie, ne-am îndreptat împreună spre stația de pompare. Tovarășul inginer Mihalcea ne-a condus prin stație, pe canalul magistral pe cele laterale. Cu această stație se asigură irigația pe 2000 ha. La stație se lucra de zor. „Un moment, le-am spus noi muncitorilor, să ne fotografiem împreună”. Și așa am făcut. Am aflat apoi de la ei despre producția agricolă sporită pe care o obțin gospodăriile colective datorită sistemului de irigație.

De la Stoenesti am mers la Fărcașele. La vreo doi kilometri după intrarea în sat, o alee nouă croită, cu pomi tineri pe margine și flori ducea spre gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie”. La intrare, alături de copiii din sat ne-a întâmpinat chiar tovarășul Iova Dumitru, președintele gospodăriei. Ne-a oferit casă și masă și... distracție plăcută. Cît timp ne-am odihnit și am admirat iazul artificial s-a inserat de-a binelea. Luminile electrice de pe drum și de pe la case se aprinseseră și acum se reflectau în iaz. Din spre pădure se auzea țîrîitul ușor al greierilor, iar din sat lătratul domol al cîinilor. Obosiți și fermecați de atîtea lucruri noi întîlnite în drumetia noastră, am adormit.

Dimineața ne-am sculat de-

vreme. Vizităm mai întîi localul școlii, la care în prezent se mai adaugă noi săli de clasă, mergem la sectorul zootehnic al gospodăriei. Ne-au rămas în minte cîteva cifre: 720 bovine, 1600 oi, 6800 păsari. Mai tîrziu pionierii din sat au invitat pentru noi pe moș Leșca. Cu înțelepciunea celor 76 de ani ai săi, el ne-a povestit o mulțime de lucruri din istoricul satului, ne-a recitat balade și ne-a spus ghicitori. La despărțire ne-a urât: „Să creșteți mari și de ispravă!”

Și la Fărcașele, ca și la Stoenesti ne-am întrecut cu gazdele pe terenul de sport. Apoi, tot în Fărcașele — satul Hojărani — am cunoscut obiectele găsite în timpul săpăturilor, căci satul se găsește pe locul unei vechi așezări romane. Spre seară, a a-

vut loc locul de tabără comună. În liniștea pădurii, glasurile noastre cîntau și recitau versuri închinăte patriei, partidului, vieții noastre noi.

Au trecut două zile de drumetrie. Goarna a sunat adunarea. Ne reîntoarcem acasă bucuroși și veseli. Am văzut cîteva lucruri noi și interesante...

Unitatea de pionieri nr. 42 Gostavățu, raionul Caracal, regiunea Oltenia

Dragi cititori, Concursul nostru pentru „Cel mai frumos jurnal de excursie” e în plină desfășurare. Așteptăm participarea cît mai multora dintre voi. Cine, descriind cel mai frumos o excursie sau drumetrie va obține magnetofonul, televizorul sau bicicleta semicurse? Răspunsul îl puteți da chiar voi, trimițînd redacției jurnalele voastre de excursie!

Carnetul de utemist

Gheorghita veni acasa după 5. Se spala în grabă și se îmbracă în haine de sãrbãtoare. Pînã la ora 7 mai era, dar voia sã treacã și pe la Dumitra și Angela. Acolo trebuia sã se întilneasã cu secretarul organizației U.T.M. din școalã. La ședința mergeau cu toții. Peste cãmașa albã imaculată își puse la git, pentru ultima oarã, cravata roșie de pionier. O privi cu luare aminte. Îi este doar atît de dragã. Datoritã ei a învățat sã iubeascã mai mult munca, sã fie cinstit, curajos, sã știe sã-și respecte tovarășii. Chiar și cunoștința cu utemiștii din sat, prietenia cu ei, munca împreună, le datorează tot activității în organizația de pionieri.

Sã-l luãm, de pildã, numai pe tovarășul Oprea, utemist, mulgãtor la sectorul zootehnic. Gheorghita l-a cunoscut cu aproape doi ani în urmã cînd pionierii, alături de utemiști, au pornit sã infrumusețeze satul, plantînd aproape douã mii de pomi fructiferi. S-au reîntilnit apoi la cãminul cultural, la brigada artisticã de agitație, la acțiunea de strîngere a fierului vechi, pe care ei l-au trimis în dar oșelãriilor patriei și, bineînțeles, la sec-

Moment impresionant. Pioniera Milca Valeria de la Școala medie nr. 1 din Capitalã e fericitã. A devenit utemistã.

torul zootehnic, locul de muncã al tovarășului Oprea. Aici, Gheorghita a venit o datã, de douã ori, și în continuare din ce în ce mai des. Îi plãcea sã-l priveascã cu cîtã dragoste îngrijește animalele, cu cîtã pasiune se ocupa de ele. Și nu numai pe el, ci și pe ceilalți utemiști din comunã, fațã de care pionierii erau atît de apropiați: Maria Popa, Paraschiva Micu și încã mulți alții. Sint cu toții frunțași în gospodãria colectivã, primii în activitatea organizației U.T.M.

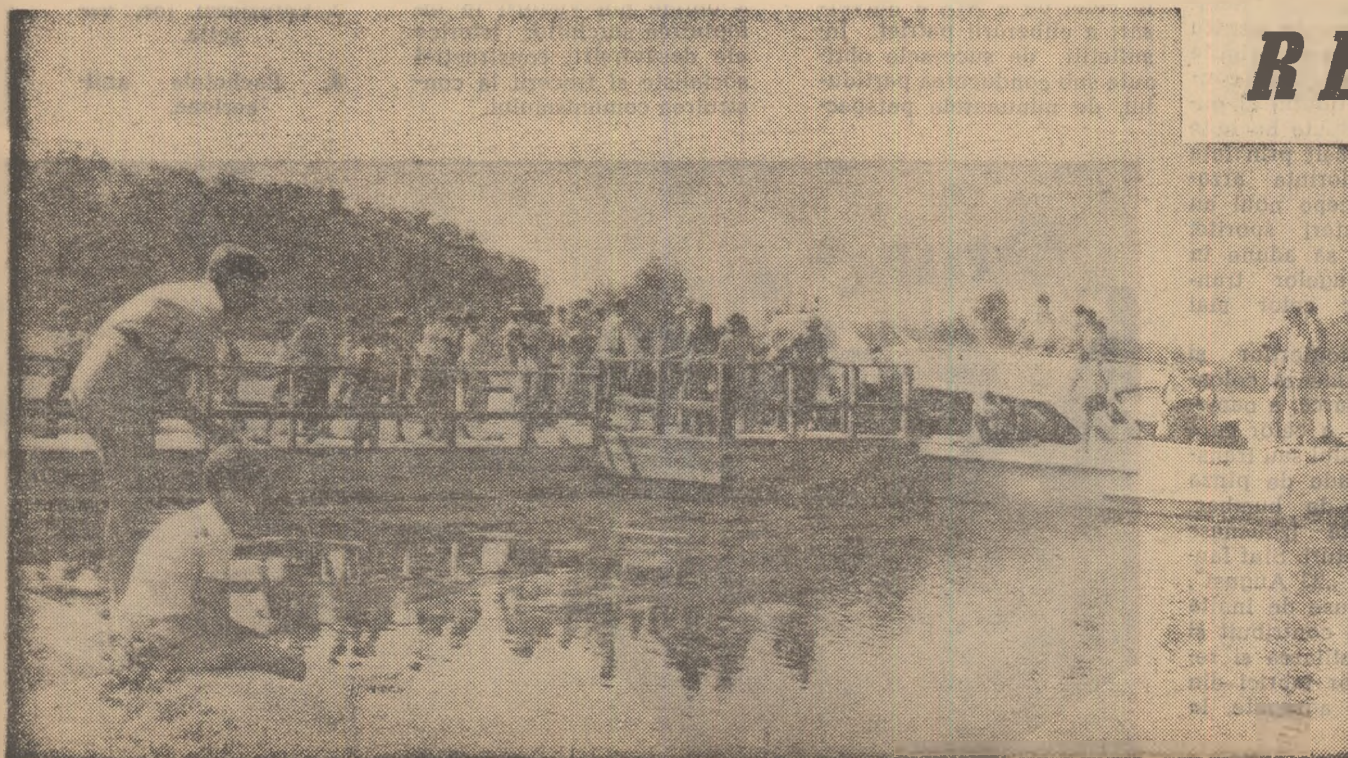
Pionierii îi stimeazã, îi apreciazã și doresc sincer sã fie ca ei. De cîte ori trec pe lingã panoul de onoare al gospodãriei colective, Meraru Gheorghe, Micu Dumitra, Costandache Angela și ceilalți pionieri privesc cu atenție, și parcã cu ochii minții vãd ziua cînd și fo-

tografiile lor vor poposi la un astfel de panou. Acum au terminat clasa a VII-a. Majoritatea merg la școli tehnice și profesionale. Mulți dintre ei se vor întoarce în sat. Gheorghita vrea sã lucreze dupã terminarea școlii profesionale la sectorul zootehnic...

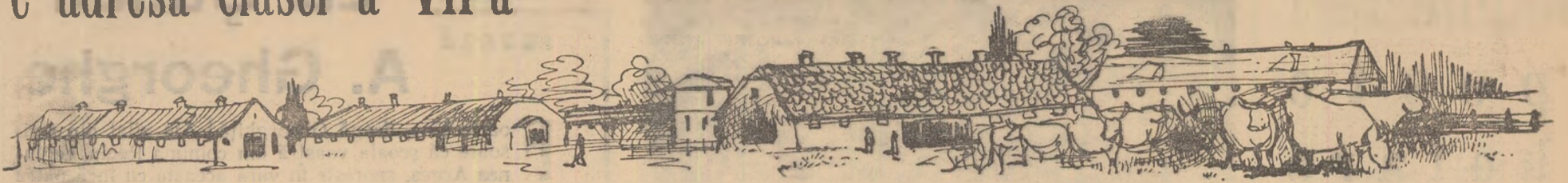
Cei trei pionieri se despart astãzi de cravata roșie. Peste cîteva clipe la pieptul lor vor simți cãldura carnetului roșu de utemist. Iar apoi, zi de zi, sub imboldul lui se vor strãdui, ca membri ai Uniunii Tineretului Muncitor, sã-și aducã aportul lor la importanta operã de desãvîrsire a construcției socialiste, pe care o înfaptuieste întregul nostru popor muncitor sub conducerea înțeleaptã a partidului.

Comuna Vinãtori, Galați
R. ADRIAN

REPORTAJ din

Pe adresa clasei a VII-a

INVITAȚIE

LA MESERIA DE ZOOTEHNIST

Nu-mi amintesc, dragi copii, la ce visam când eram de vîrstă voastră. Poate că așa fi dorit să ajung constructor, marinar sau mecanic de locomotivă. Sau cine știe, poate altceva. Deseori, când mergeam cu vîiteii la păscut, mă gîndeam la asta. Tatii însă nu i-am spus niciodată nimic. Eram doar atîtea guri de hrănit acasă!

La terminarea celor patru clase am început să muncesc alături de el. Mai întîi în sat, la boier, iar apoi la alți boieri. Deosebirea nu era mare: schimbasem numai stăpînul, nu și condițiile de muncă, de trai.

Tot „văcari” eram și tot la fel eram priviți; eram prost plătiți, prost hrăniți.

Poate că lucrurile ar fi rămas așa toată viața, dacă rosturile în țară nu ar fi schimbat, dacă conducerea nu ar fi trecut în mîinile poporului, dacă pămîntul nu ar fi revenit celor ce-l muncesc. Cînd am aflat de înființarea primelor G.A.S.-uri, am venit la Coțușca. În gospodărie, tocmai se puneau bazele sectorului zootehnic. Mult timp am crezut că în meseria aceasta nu e nevoie de prea multe cunoștințe. Într-o zi însă, mi-a căzut în mîini o carte despre creșterea animalelor. Citind-o, am văzut cît de puține știu. Și așa s-a făcut că deși trecusem de mult de prima tinerețe, am început să învăț. Munceam, și pentru prima dată o făceam cu pasiune, cu dragoste. Acum știam pentru ce nu trebuie să-mi preocupesc nici un efort.

Și munca asiduă, metodele

științifice folosite, condițiile din ce în ce mai bune de lucru și-au făcut simțita prezența în rezultatele obținute. Primul plan cincinal l-am îndeplinit în 4 ani și 8 luni, iar la producția de lapte am obținut o cifră record: 3 500 litri pe cap de vacă furajată...

Dar uite, am început să vă

vorbesc despre mine. Cînd am început să scriu aceste rînduri mă gîndeam la cu totul altceva. Mă gîndeam la faptul că această meserie în trecut huliță, și-a găsit astăzi locul în societate, a devenit o meserie de mare importanță pentru viața noastră de zi cu zi. Hotărîrile

C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri privitoare la redistribuirea cadrelor în agricultură, la dezvoltarea și îmbunătă-

La noi în gospodărie sînt mulți asemenea tineri. Unii dintre ei s-au calificat la locul de muncă, alții au trecut prin școala profesională. Pe Nicolae Costin l-am cunoscut în timpul practicii. Încă de pe atunci am văzut cu cîtă dragoste și pasiune se leagă de meseria pe care și-a ales-o. Pentru că trebuie să știți că și la noi, ca și în oricare altă meserie, dragostea, pasiunea, perseverența sînt condiții de bază pentru a te situa totdeauna în frunte, pentru a obține cele mai bune rezultate. În prezent, Nicolae Costin a devenit șef de brigadă. Visează să devină inginer zootehnic. Ca el însă sînt mulți: Gheorghe Cișlaru, Vasile Amitru, Doru Chițae, Victor Istrate. Ei sînt stimați și apreciați. Și aceasta pentru că meseria de zootehnic este astăzi o meserie respectată, iubită.

CONSTANTIN ADOCHIȚEI
Erou al Muncii Socialiste

Anul trecut a fost numai o încercare, dar anul acesta, gata, au spus pionierii, trebuie să trecem la fapte. Zis și făcut. Au construit rafturi, și-au făcut un plan în vederea împărțirii camerei și-apoi, cele mai bune idei au început să fie puse în aplicare. În privința ideilor ce să vă mai spun, erau care de care mai interesante. În sfîrșit, au ajuns la hotărîrea ca în primul rînd să adune acolo diferite plante, legume de pe lotul școlar, de la gospodăria colectivă, toate în diferite stadii de dezvoltare. De asemenea, semînțe, mostre de îngrășăminte. La începutul primăverii, cuiva i-a venit ideea să facă ghivece nutritive, pe care apoi să le folosească pe lot. Auzind și ceilalți, au găsit interesantă propunerea și-au hotărît să facă cu toții același lucru. Cînd să treacă însă la realizare, și-au dat

seama că nu au ghivece. Cineva trebuie să plece special la oraș. Destul de complicat, și-au spus copiii și, deocamdată, au renunțat. Mare le-a fost însă mirarea cînd, doar peste cîteva zile, pionierul Bengulescu Gheorghe din clasa a VI-a a apărut cu... ghivece.

Camera micilor naturaliști

— Doar n-ai fost la oraș! se minunară colegii.

— Nu, le-am făcut eu, spuse simplu Gheorghita. Parcă nimănui nu-i venea să-l creadă. Cu răbdare însă, Gheorghita le-a explicat ce fel de lut a folosit, cum l-a preparat, cum a ars ghivecele etc. Cu toții ascultau cu

cel mai mare interes. Și vreți să știți urmarea? Peste alte cîteva zile, la camera micului naturalist au sosit încă multe alte ghivece nutritive. Zugravu Florentina, Preda Ion, Roșescu Ion și alții încercaseră și reușiseră să-l imite pe Gheorghita. Așa că pe lotul școlar s-au sădit în primăvara aceasta sumedenie de legume, de cereale, flori. La începerea noului an școlar și camera micului naturalist a pionierilor de la Priboeni, raionul Găești, regiunea Argeș, va îmbrăca haina de sîrbătoare. E vorba de expoziția care va cuprinde cele mai interesante rezultate ale micilor naturaliști: ierbare, insectare, produse de pe lotul școlar.

Astfel, pionierii din Priboeni vor dovedi și de data aceasta că sînt buni gospodari, cercetători pricepuți.

ELENA TOFAN

Ce-o să se facă Luiza?

Pînă acum, Luiza nu fusese niciodată în tabără. Și cu toate acestea, să nu credeți că s-a bucurat grozav cînd a plecat în „Tabăra voioșiei”, de la Snașov. „Toți sînt prieteni, cunoscuți, pionieri mai mari, așa că or să se joace, or să se veselească, numai eu o să stau de-o parte, se gîndea Luiza. N-am să îndrăznesc să intru între ei, dacă nu-i cunosc bine. Ce-o să mă fac oare?”... Așa că, fetița subțirică cu părul scurt și ochi gînditori, retrasă și liniștită plecă cu... „inima indoită”.

Prima zi a trecut așa cum prevăzuse: a stat de-o parte și a privit la tot ce se întîmpla în jur. Către seară însă, nu știu cum s-a făcut, că pe lîngă ea tot se afla o fetiță mai mare, Geta, și încă o alta tare veselă, Sanda. Ba o întrebau de una, ba de alta și tot așa, nu știu cum, la masă a mîncat tot cu multă poftă, fără să mai facă mofturile obișnuite acasă. A doua zi, s-a regăsit cu Sanda și Geta și... iarăși nu știu cum, dar atît s-a jucat, a ris și s-a veselit că după-amiază a dormit dusă.

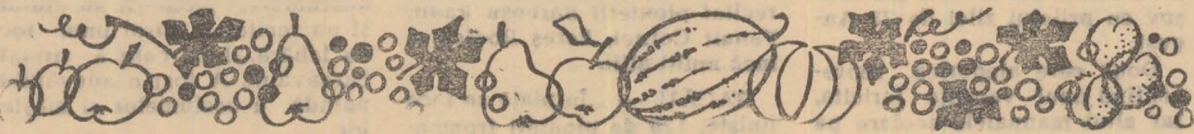
Stănescu Luiza a trecut de-abia în clasa a III-a la Școala de 8 ani nr. 10 din București. Este de curînd pionieră și n-a văzut încă nici un foc de tabără. Așa că este foarte nerăbdătoare să-l vadă pe cel din „Tabăra voioșiei”. „Știu o poezie tare frumoasă, așa vrea s-o spun la focul de tabără...” i-a pro-

pus ea cu curaj tovarășului instructor. Să-i urăm succes la spectacol și petrecere frumoasă!

Virgil și Delia

Cei doi frați — Stanciu Virgil și Stanciu Delia — au plecat împreună în tabără. „Să ai grijă de sora ta”, i-au spus părinții lui Virgil la despărțire. „Sigur, se gîndea Virgil, să stau tot timpul după Delioara, în loc să mă distrez. Dacă o să se lovească, dacă o să i se întîmple ceva, bineînțeles, tot eu dau socoteală, își zicea el plin de importanță. Bun, dacă-i așa, trebuie, o să mă supun...” a hotărît Virgil. Și, luîndu-și rolul în serios și-a făcut chiar un plan. „La fotbal n-o să mă duc. La pescuit la fel. În pădure, nici vorbă. O să stau tot timpul cu ochii pe Delia”. Și uite așa a trecut o zi, două... „Ai grijă și nu intra prea mult în apă. Vezi să nu te murdărești... Nu pleca de parte...” îi spunea el la fiecare pas. Pot să vă spun însă că totul era absolut de prisos. Nu pentru că Delioara tot nu asculta, ci pentru că de fapt, purtarea ei era exemplară. Și Virgil s-a trezit deodată inutil, în grija lui exagerată. Așa că, zicîndu-și că „niciodată nu-i prea tîrziu”, a început și el să se poarte ca toți ceilalți copii din tabără. Voioșia a pus și pe el stăpînire. A început să alerge spre terenul de fotbal, spre bazinul de înot, spre poieniță. Deseori, auzea în urma lui: „Virgil, ai grijă, nu te depărta prea mult...” Era vocea Deliei.

E. MĂNESCU

„TABĂRA VOIOȘIEI”

Manifestări peste hotare în cinstea zilei de 23 August

MOSCOVA — La 23 August, oamenii sovietici au sărbătorit în mod festiv împlinirea a 19 ani de la eliberarea României de sub jugul fascist. În numeroase orașe ale Uniunii Sovietice și la sate, au avut loc reuniuni festive consacrate sărbătorii naționale a poporului român. Au fost deschise expoziții de fotografii, ilustrând succesele obținute de țara noastră în dezvoltarea economiei și culturii.

Televiziunea din Moscova a consacrat mai multe emisiuni R.P. Române. Telespectatorii au urmărit în transmisie directă reportajul filmat de televiziunea română de la parada militară și demonstrația oamenilor muncii din București, precum și programul artistic prezentat pe malul lacului Herastrau.

SOFIA — Cu prilejul celei de-a XIX-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist, zilele acestea a avut loc la Sofia un spectacol de gală cu filmul românesc „Cerulea n-are grații”.

Filmul a fost primit de spectatori cu un viu interes.

HAVANA — La Palatul de artă din Havana a avut loc recent vernisajul expoziției de gravură românească contemporană. La vernisaj au participat reprezentanți ai Consiliului Național de Cultură din Cuba, oameni de cultură și artă, precum și un numeros public, care au dat o bună prețuire expoziției de gravură românească.

VIENA — Cu prilejul zilei de 23 August, în saloanele legației noastre la Viena, a fost prezentată o gală de filme românești. Participanții la această manifestare artistică — personalități politice și culturale, oameni de artă, ziariști — au aplaudat cu căldură filmele „Lepetosele de piatră”, „Aurul verde” și „Nunta în Țara Oașului”.

TOKIO — În orașul japonez Okayama a avut loc deunăzi festivitatea de inaugurare a filialei Asociației de prietenie Japono-Română. În cuvântul rostit cu acest prilej, Misao Nagato, directorul asociației, a subliniat importanța creării filialei pentru popularizarea în rândurile japonezilor a realizărilor obținute de poporul român, precum și pentru prietenia dintre cele două popoare.

BRATISLAVA — Cu prilejul celei de-a XIX-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist, la cinematograful „Hviezda” din Bratislava a avut loc un spectacol de gală cu filmul românesc „Lupeni 29”. Cei prezenți la film au dat o înaltă apreciere artei noastre cinematografice.

1. La marea sărbătoare a eliberării țării — ovații desfășurate pentru partid, conducătorul încercat al poporului.

2. Coloana colectivizilor.

3. Măiestrie sportivă...

Copiii au cinstit marea sărbătoare

BRAȘOV. — O coloană de aproape 1500 de pionieri au participat la marea demonstrație a oamenilor muncii din Brașov cu prilejul zilei de 23 August.

Doză care alegorice reprezentând anul vacanța fericită, iar altul manualele școlare pe

Lui Ștefan A. Gheorghe

Foarte bine, dragă Gheorghiu! Am aflat din scrisoare că școala voastră din comuna Rociu, regiunea Argeș, sporește în vara aceasta cu încă patru săli de clasă. Așadar, la întoarcerea din vacanță, veți avea condiții și mai bune de învățură ca până acum. Vezi, așa se petrec lucrurile la noi, sub conducerea partidului. În fiecare colț de țară, oriunde ți-ai rotii privirea, se naște mereu ceva nou și folositor pentru oamenii muncii. Aici o fabrică, dincolo un orașel întreg, în altă parte o hidrocentrală, mai încolo un teatru, un cinematograful sau o școală; sau cartiere mari cu blocuri de locuit. Peste tot se construiește, peste tot viața devine mai frumoasă. Părinții voștri și frații mai mari, luminați de sfatul partidului, se îngrijesc să vă asigure un viitor fericit, în care să puteți trăi cu spor și cu bucurie. Pe urmă tu, dragă Gheorghiu, și alții ca tine, veți

UN RĂSPUNS PE SĂPTĂMINĂ

crește mari și veți continua munca noastră. Cu cât mai bine veți învăța astăzi, cu cât mai multe cunoștințe veți avea, cu atât mai mari victorii veți adăuga patriei noastre. Cartea, școala, știința, sînt necesare oricărui om care vrea să-și slujească țara așa cum se cuvine.

Tocmai de aceea m-au bucurat mult succesele tale la învățură. „Mă gândesc că sînteți foarte curioși să vedeți și media mea” — așa ne scrii. Și mai departe așterni pe hîrtie vestea cea bună: „În acest an am promovat cu media 9,82, clasat pe locul I din clasa a VI-a B”.

Bravo, Gheorghiu! Îți strîng mîna și îți doresc să fii sîrguincios și în anul școlar care urmează, să obții notele cele mai mari și, în același timp, să dai ajutor colegilor rămași în urmă, pentru ca toată clasa voastră să fie model de hărnicie și disciplină.

În felul acesta vă veți cinsti părinții și învățătorii, veți cinsti partidul și patria. Să auzim de bine!

care elevii le primesc gratuit la începutul fiecărui an școlar, au făcut și mai interesantă defilarea pionierilor brașoveni prin fața tribunei oficiale.

MARAMUREȘ. — În tabăra de la Izvoare, s-a inserat. Luminele roșietice ale focului de tabără luminează întreaga poiană. Cel 140 de pionieri veniți aici în tabără, sînt numai ochi și urechi. Tovarășul profesor Ioan Pop le vorbește despre semnificația zilei de 23 August. Dar iată că acum, în jurul focului de tabără se cîntă, se dansează. „Pe drumul tău luminos”, „Partidule îți crești copiii”, „Cîntul păcii”, sînt doar cîteva din cîntecule interpretate de corul taberei. Frumoase poezii dedicate partidului, vîștii noastre noi și marelui sărbătorii au recitat pionierii Barbosu Radu, Panait Cornel, Pereș Rodica și încă mulți alții.

BACĂU. — În piață se face liniște, 120 de pionieri trompe-

tiști și toboșarii anunța defilarea pionierilor din orașul Bacău. Prin fața tribunei se perindă, încolonați, pionierii ce poartă ghirlande de flori, portretele conducătorilor de partid, stegulețe, lozinci... Rînd pe rînd trec micul naturalist, turistul, micul dansator îmbrăcați în frumoase costume naționale românești. Ropote de aplauze au izbucnit în piață la apariția pionierilor care au scris cu trupurile lor înfrîntele Partidului Muncitoresc Român.

PIATRA NEAMȚ. — După frumoasa demonstrație la care au participat cei aproape 2000 de pionieri din orașul Piatra Neamț, la Casa pionierilor a avut loc un mare carnaval pionieresc. Au participat pionierii din toate taberele din oraș. În deschidere, pionierii au cîntat și au recitat în jurul unui foc de tabără, după care a urmat carnavalul. A fost o adevărată paradă a costumelor și măștilor,

O vizită neașteptată

Pe Ion Marc l-am lăsat lângă mașina lui. Cu privirea vie, urmîndu-l jocul firelor de metal ce se roteau scînteietoare în aer, în fața ochilor, asculta zumbetul strungului la care lucra.

— Acolo o găsiți pe Florica Blaj. Grăbiți-vă, să nu iasă din schimb.

Ca să ajung la locul unde lucra harnica strungăriea al cărei chip îl văzusem la intrarea în uzină, la panou, am trecut mai întîi pe la secția montaj. Aici, rînduite unul lângă altul, zeci de strunguri, noi-nouțe, în culori proaspete.

Erau pregătite pentru a fi trimise la alte fabrici din țară sau pentru export. Strunguri românești, prețuite pentru calitatea lor, făurite aici, în uzină!

Cît o! Il stat de vorbă cu strungăriea Florica Blaj, nu mai știu. Ora schimbului a venit pe nesimțite. Am plecat.

Mă opresc în fața strungur-

lui automat lângă care lusesem cu puțin timp înainte.

— Pe cine căutați?

— Păi... pe dumneata. Aș mai vrea unele amănunte...

— Omul de la strung se uită contrariat la mine. Îl privesc la fel: eum, nu mă mai cunoaște?

— Nu ești... Ion Marc?

— Da, Marc sînt și eu. Dar nu Ion, ci Ludovic. Ion e fratele meu. E la vestiar acum, a ieșit din schimb.

Mă uit mai atent. Acum parcă nu mai seamănă exact. Ludovic, noua cunoștință, e mai voinic — pesemne e mai în vîrstă. Se vede și după firecelele de păr cărunt de la temple.

— Lucrați la același strung?

— Da. Predăm și luăm schimbul din mers.

Cei doi frați sînt cunoscuți și stimați în uzină. Ei dau întotdeauna numai piese foarte bune, lucrute cu mare precizie.

Muncitorii înaintați, folosind

melode avansate de muncă, strungarii Ion și Ludovic Marc lucrează cu răspundere, cu dragoste și dorința ca strungul în care sînt piese făurite de mîinile lor să meargă... ca ceasornicul.

★

La poartă l-am reîntîlnit pe Ion Marc. Tocmai își luase motocicletă de la locul de parcare și se pregătea să plece. Lîngă el, o fetiță cu cravată roșie la gît flutura veselă un ziar.

— Nu mă așteptam să vină. E fetița mea. Scrie despre noi în ziar și a venit să-mi arate.

Pe pagina cu miros proaspăt de cerneală, citec: „Construcătorii de mașini-unelte de la Uzinele «Strungul» din Arad au realizat cel de-al 15000-lea strung românesc...”

Ochii inteligenți ai fetiței exprima bucurie, mîndrie. Lucru firesc; alături de ceilalți muncitori din uzină, la această realizare remarcabilă a contribuit cu toată inima și priceperea și tatăl ei, strungarul Ion Marc.

AL. DINU IFRIM

Tratatul pentru dezarmare de la Geneva

Recent, în cadrul tratatelor pentru dezarmare care se desfășoară la Geneva s-a discutat problema măsurilor de dezarmare privind bazele militare străine și forțele armate aflate pe aceste baze sau în orice loc pe teritoriul străine. Luând cuvântul primul, reprezentantul țării noastre la tratative, George Macovescu, a subliniat faptul că în preambulul Tratatului de la Moscova cu privire la interzicerea experiențelor nucleare în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă, se arată ca principal țel realizarea cât mai abnă a unui acord cu privire la dezarmarea generală și totală, sub un strict control internațional.

Vorbitorul a arătat că existența bazelor militare constituie o sursă permanentă de încordare, de întreținere a războiului rece, pe când lichidarea acestora ar deschide încă în prima etapă o atmosferă de destindere în relațiile internaționale. El a arătat netemeinicia argumentelor celor care se împotrivesc desființării acestor baze în cursul primei etape a procesului de dezarmare.

Reprezentantul român a dat apoi citire, în încheiere, Declarației guvernului român publicată la 3 august, cu ocazia încheierii Tratatului de la Moscova privind încetarea experiențelor cu arma nucleară în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă și a cerut secretariatului conferinței ca această Declarație să fie consemnată ca document oficial al Conferinței de dezarmare de la Geneva.

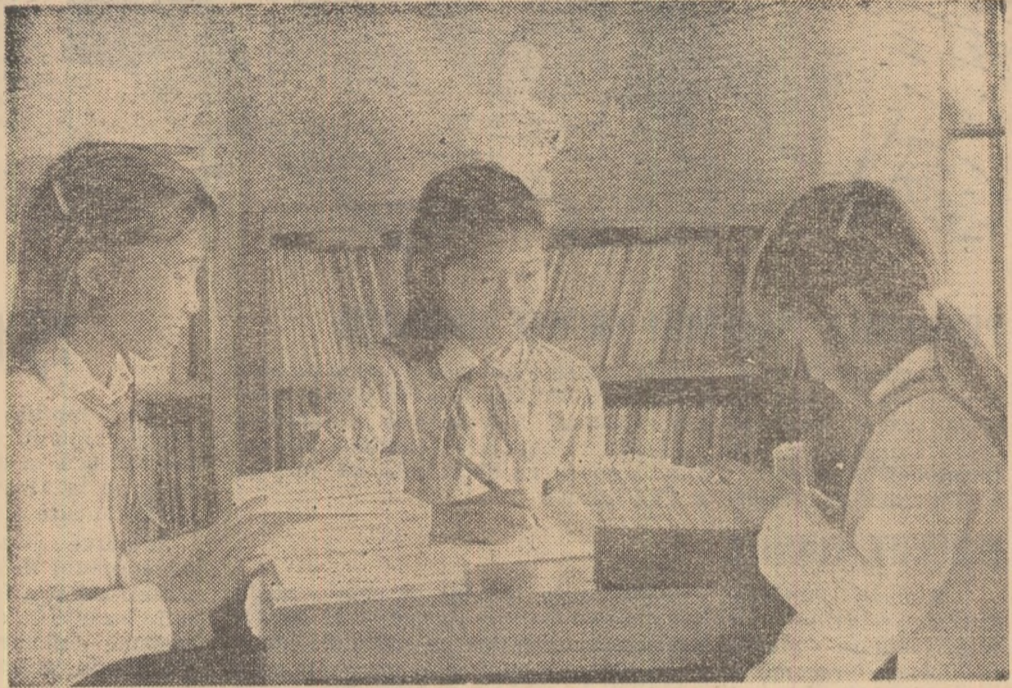
Din Republica Democrată Vietnam

Mașini unelte moderne

Constructorii socialismului vietnamezi sărbătoresc la 2 septembrie cea de-a XVIII-a aniversare a proclamării Republicii Democratice Vietnam. Rezultatele obținute în perioada care a trecut de la întemeierea republicii sînt semnificative. În R.D. Vietnam, în trecut o țară agrară, înapoiată, au fost puse bazele industriei grele. Tînăra industrie cunoaște o dezvoltare rapidă. Așa, de pildă, noile uzine constructoare de mașini produc un număr de mașini-unelte tip dintre cele mai moderne printre care motoare Diesel, mașini de sudat, transformatoare electrice, turbine cu aburi, precum și diferite tipuri de mașini agricole.

Dezvoltarea învățămîntului

O importantă realizare în domeniul revoluției culturale din R.D. Vietnam o constituie lichidarea în bună parte a neștiinței de carte. Învățămîntul a devenit accesibil tuturor copiilor, celor mai largi mase populare. De remarcat că în anul puterii populare, institutele de învățămînt superior au pregătit circa 5 000 de specialiști în diferite ramuri economice, ceea ce reprezintă de 17 ori mai mult decît s-a făcut în această direcție în toți cei 80 de ani de dominație colonialistă franceză!

Biblioteca copiilor din orașul Haiphong număra peste 2 000 de volume.

În fotografie: aspect din sala de lectură.

Cluburi ale pionierilor

Nu de mult, cei mai mici locatari ai blocului cu nr. 122 de pe strada Karl Liebknecht din Minsk — U.R.S.S. au trăit o mare bucurie. Ei au primit în dar un club pionieresc. Clubul cuprinde cinci camere și este dotat cu un laborator foto, cu

Soare și apă...
— Ce plăcut e să te plimbi cu barca pe apa răcoroasă! spun parcă micuțele fetițe poloneze pe care le vedeți în fotografia alăturată.

Urmări ale îndelungatei asupririi coloniale: un țaran marocan arîndu-și ogorul cu un plug primitiv, tras de o cămilă și un... măgar.

Cu autobuzul, în turneu

Nu răsărise încă soarele, și membrii cercului de teatru de pe lângă Casa pionierilor din Sliven — R. P. Bulgaria își și făcuseră apariția la locul stabilit. De altfel, autobuzul cu care aveau să plece îi aștepta.

Cînd totul a fost pus în mașină — instrumentele, decorul — motorul se puse în mișcare și, la drum!...

Așa a început turneul lor de zece zile într-o serie de localități, unde au prezentat piesa „Tom Sawyer”, după cunoscutul roman de Mark Twain.

Primul spectacol l-au prezentat în tabăra de pionieri de la Sazopol. După un succes remarcabil la Burgas, unde micii artiști au jucat pe scena teatrului din localitate, s-au îndreptat spre nord, pe malul mării, prezentînd spectacole la Radova, Varna și în alte stațiuni climatice, unde mulți copii își petrec vacanța de vară.

De la prietenii tăii de peste hotare

instrumente muzicale, materiale sportive, precum și cele necesare pentru un teatru de păpuși.

Cu prilejul acestui eveniment, micii artiști au prezentat, chiar în clubul lor, un frumos spectacol artistic.

Astfel de cluburi pentru copii din Minsk au fost amenajate pe lângă multe blocuri de locuit. Ele sînt în număr de 40. În afară de acestea însă, copiii din localitate mai au la dispoziție sute de camere pionieresti, precum și șapte cluburi ale tinerilor tehnicieni, în care își petrec timpul liber în mod plăcut și folositor.

CICCIO

Ciccio are 14 ani, cinci frățiori și niște părinți săraci lipșiți.

Tata cîștigă cam 900 de lire pe zi. Așa, să stai să numeri 900 de lire, în bancnote de cîte o liră, obosești. Și totuși, în Sicilia (Italia), unde trăiește Ciccio, cu 900 de lire nu prea ai ce face. O pereche de ghetuțe costă cîteva mii de lire! O avere pentru un tată atît de sărac ca al lui Ciccio.

Cînd ia banii, tata cumpără — tot de la prăvălia moșierului pe al cărui pămînt lucrează — pușină pîine, niște macaroane, ceva ulei vegetal. S-astîmpere foamea la copii.

Dar frățiorii lui Ciccio sînt veșnic flămînzi. Toată ziua cer:

— Mamă, mai dă-mi o bucăică de pîine!

Uneori, tata n-duce bani pentru pîine — n-a găsit de lucru. A stat în piața satului, alături de alți o sută de țărani, toată ziua, dar nu i-a luat nimeni la lucru. Așa-i în toate satele siciliene. Pumnul de moșieri care stăpînesc pămînturile îi lasă cît mai mult pe țărani fără lucru, flămînzi... Omul flămînd se angajează mai repede pentru bani pușini. Cînd tata n-are de lucru, toată familia mîncă bob fier. Alit — bob fier. Cum să te sature?

Ieri, mama vorbea cu vecina Marietta, și deodată au început să pomenească de mîncare. Atunci mama și-a amintit ceva, și a început să povestească:

— ...Uite, ăsta marele, Ciccio... E veșnic flămînd... Are 14 ani da' nu-i dai nici 11. E slab ca un ogar. Mi-e mai mare mila cînd mă uit la el. Și cînd te gîndești că azi-mîine va începe să meargă și el la lucru, la moșier. Tat-su a vorbit cu vechilul să-i dea ceva mai ușor de lucru, da' omul moșierului a rîs: „Mai ușor? Ce-o fi... să zică mersi!”. Parcă mai poți spune ceva?...

Ciccio stă și ascultă. Un junghi chinuitor îi stredelea stomacul — iar i-e foame. Și abia s-a sculat de la masă. Se uită la mama, mama se uită la el. Parcă i-ar spune: ce să-ți fac, dragule, fi-aș da, dar n-avem mîncare... rabbă...!

MOZAIC Științific

PROGRESELE INDUSTRIEI CHIMICE ROMINEȘTI

„Romii fabrică și exporta aceleași produse chimice pe care acum doi ani le mai cumpărau din străinătate”, scrie ziarul american „New York Herald Tribune” referindu-se la industria chimică din țara noastră. În primii trei ani ai șesenalului producția globală a acestei ramuri a sporit cu 88 la sută, cu un ritm mediu anual de creștere de 23,5 la sută.

FARURILE COSMICE

Soarele, Pământul, stelele, prin lumina pe care o au în Cosmos, constituie adevărate faruri pentru rachetele și stațiile interplanetare. Celulele fotoelectrice montate pe suprafața navelor cosmice recepționează razele de lumină și le transmit unor aparate care le transformă în comenzi de ghidare. Aceste comenzi fac să acționeze niște motorașe care îndreaptă corpul navei în direcția necesară.

SE POATE BEA APĂ DE MARE?

Până nu de mult era știut că apa sărată a mării nu e bună de băut. De curind însă, cercetătorii științifici de la Institutul politehnic din Wrocław (R. P. Polonă) au dovedit că și apa de mare se poate bea, dacă este tratată cu niște cristale numite membrane de ionizare. Noua metodă se află în centrul atenției oamenilor de știință.

O MAȘINĂ TEHNICIAN

Tinărul inginer Anatoli Deriabin, care a absolvit anul trecut Institutul politehnic „V. I. Lenin” din Gruzia, a inventat o mașină-tehnician care, împreună cu un strung prevăzută cu o comandă automată, execută piese mai repede decât cel mai calificat muncitor strungar. Ea are nevoie doar să i se deseneze schița și să i se indice ma-

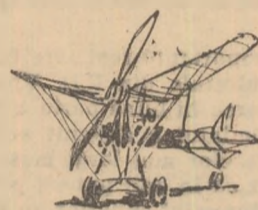
terialul. Introducerea acestor informații se face cu ajutorul unor simple clape pe care trebuie să se apese. Anatoli Deriabin a lucrat la această invenție intens timp de 8 luni. După părerea specialiștilor, noua mașină va putea mări cu mult productivitatea muncii, aducând mari foloase economiei Uniunii Sovietice.

Știați că...

...la 3 martie 1675, marele cărturar român, spătarul Nicolae Milescu, și-a început călătoria de la Moscova la Pekin, călătorie care a durat 438 zile?

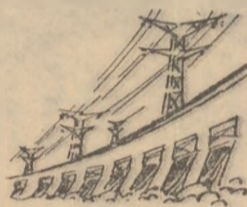
Spătarul Nicolae Milescu avea gradul de colonel în armata rusă și a fost printre primii europeni care au condus misiuni diplomatice în China. Cu ocazia acestei călătorii, a

lume cu un aeroplan care s-a desprins de pământ cu mijloace proprii la bord.

...prima femeie din lume care a zburat cu un avion a fost Valeria Vlaicu — sora cea mai mică a lui Aurel Vlaicu? Aceasta s-a înfăptuit în martie 1909, când Aurel Vlaicu a efectuat primul zbor din lume cu însoțitor la bord, pe izlazul din marginea Orăștiei.

...la turnarea barajului de la Bicaz s-au folosit peste

1 600 000 metri cubi de beton armat?

...în anul 1849, numărul timbrilor emise în întreaga lume era de numai... 47 de exemplare?

...în 1858 se emit în țara noastră primele mărci postale

printre cele mai prețioase mărci postale din lume.

...primul film artistic românesc a fost turnat acum 50 de ani? Este vorba de filmul „Războiul independenței”. În principalele roluri apăreau actorii C. I. Nottara, A. Demetriad, Petre Liciu, Ion Brezeanu etc.

...Marea Neagră este populată de aproximativ 500 000 delfini? Fiecare delfin consumă în medie 5 kg de pește zilnic, ceea ce depășește de opt ori cantitatea de pește pescuită de către toate țările limitrofe.

JOCURI DISTRACTIVE

„CEASUL MINUNE”

— Experiență —

Tăiați din carton 16 pătrate cu latura de 6 cm. Luați apoi 4 lame de ras vechi, pe care le rupeți în două și le magnetizați cu un magnet frecându-le în același sens. Așezați apoi între două bucățile de carton lamele magnetizate așa cum se văd în desenele de mai jos. Pentru a recunoaște polul nord al lamei magnetizate o apro-

piați de polul nord al unei busole. Polii de același nume se resping, iar cei de nume contrar se atrag.

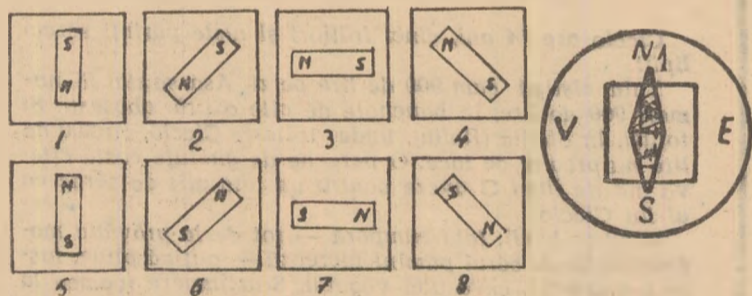
Pentru ca lama să rămână permanent așezată în poziția indicată, lipiți între ele cele două bucățile de carton. Pe una din fețele cartonașelor scrieți numerele de la 1 la 8. Jocul constă în ghicirea numerelor

scrise pe cartonașe atunci când acestea sînt așezate cu fața în jos. Sarcina aceasta o rezolvă un „ceas minune” care „ghicește” cifra înscrisă pe spatele cartonului.

Ceasul vi-l puteți construi singuri dintr-o busola și iată cum: puneți busola peste cartonașul pe care ați scris cifra 1 așezat cu partea scrisă în jos. Acul magnetic al busolei va lua poziția din desenul 2. Pe cadranul busolei, în dreptul polului nord, vom scrie cifra 1. Repetăm experiența și cu celelalte cartonașe notînd pe cadranul busolei cifrele de la 1 la 8. Vom obține astfel „Ceasul minune”.

Jocul se va desfășura în felul următor: așezăm cartonașele cu cifra în jos în ordinea în care dorim. Scoatem din buzunar „ceasul minune” și-l așezăm deasupra fiecărui cartonaș. Imediat, acul ceasului se va opri la cifra înscrisă pe dosul cartonașului.

Prof. MIRCEA PETRESCU
CERNEA
Palatul pionierilor, București

DIN FAUNA NOASTRĂ

RISUL

După urcușul greu din zona alpină, unde am reușit să înțelegem cîte ceva din viața stăpînitorilor acestor locuri — caprele negre — ne îndreptăm spre cabană. Mai avem vreme destulă, așa că putem să ne încetinim pasul, căci nu ne grăbește nimeni.

Am lăsat poteca de-o parte și am început coborîșul prin pădurea neumblată, care ne primește cu zvon de păsărele și zbor de gîze. Aici, pe unde omul umblă prea puțin, putem afla lucruri interesante. Iată, colo, în fața noastră, pe craca molidului, stă o veveriță care ne urmărește fiecare mișcare. Mirată de prezența noastră, cu un salt scurt s-a căfărat pe trunchiul copacului. Se mai uită puțin la noi, apoi dispare. Pe jos pămîntul este moale și iată că aici, unde este un loc mai umed, se văd niște urme. Parcă ar fi urme de pisică, dar sînt ceva mai mari. Acestea nu sînt altceva decît urmele lășate de ris, acel animal pe cît de frumos, pe atît de singeros nu degeaba a fost numit „pantera Carpaților”.

Obisnuit risul își duce viața în locuri sălbatice acolo unde omul pătrunde foarte greu. De aceea, și viața acestui animal a fost mai puțin studiată. Este un animal foarte crud. Risului îi cad pradă, de la animalele cele mai mici, ca păsă-

rele și șoarecii — pînă la animale mari, cum ar fi cerbul și căprioara. Uneori, atunci cînd își pîndește prada, stă tupilat pe craca vreunui copac sau pe un colț de stîncă, iar cînd bietul animal a ajuns în dreptul său, risul cu un salt puternic se află pe spatele victimei. Acum prada nu mai are nici o scăpare. Va alerga cu risul pe spinare, care îi va aduce pînă la urmă moartea. În această goană disperată prada va trece peste piraie, va urca pieptiș muntele pînă va cădea răpusă de colții neiertători ai risului. Risul își face culcușul în locurile cele mai sălbatice și izolate. Sub un colț de stîncă sau copac găunos, își aranjează stratul moale pe care își crește puii. Dacă simte că locul culcușului său a fost observat de om, își mută puii, cărîndu-i în gură, ca pisica noastră de casă, cu care de altfel este rudă apropiată. Pentru că acest animal aduce pagube economiei vînatului, risul este impușcat pe bază de autorizație specială. Dacă aveți curiozitatea să-l vedeți, faceți o vizită la grădina zoologică.

LUCIAN MANOLACHE
cercetător științific

Acțiuni pionierești pentru colectarea fierului vechi

Printre activitățile din tabără mult îndrăgite de pionieri se numără și acțiunea de colectare a fierului vechi.

Pionierii și școlarii Școlii de 8 ani din comuna Boldu, raionul Rm. Sărat, au reușit să strângă în numai câteva zile cantitatea de 1850 kg fier vechi. Cel mai harnic au fost pionierii Anton Georgel, Toader G., Talfas Grigore, Răileanu G. și alții.

★

Peste 2900 kg fier vechi au strâns pionierii Școlii de 8 ani din comuna Potelu, raionul Corabia, în cursul anului școlar, precum și în zilele de vacanță. Slavu Tinca, Constantinescu Cornel, Cică Constanța, Angelu Marin și alții s-au dovedit a fi cei mai harnici.

★

Cristeanu Vasile, Stincorea Stelică, Istrate Rodica de Școala de 8 ani din comuna Gănești, raionul Bujoru, iată numai câțiva frunțași în acțiunea de colectare a fierului vechi. Pionierii au strâns cantitatea de 1200 kg fier vechi care va lua drumul oțelărilor patriei.

★

Plini de voie bună au pornit pionierii Școlii de 8 ani din comuna Hagieni, raionul Fetesti, la acțiunea de strângere a fierului vechi. Muncind cu harnicie, în numai câteva ore au colectat 1000 kg fier vechi. Printre cei mai harnici se numără pionierii Nedelcu Petre, Frangu Șerban, Cîrnu Dumitru, Radu Costel, Nae Silvia, Cazan Elena și alții.

După corespondențele primite de la pionierii **BORDEI RIȚA, ILIESCU GHEORGHE, MARGINĂ V. și ȚARĂLUNGĂ STAMINA, NEDELICU NICOLAE**

SPORT

SPORT

Despre jocul înantărilor la fotbal

Golurile aduc victoria. Este știut că în meciurile de fotbal echipele câștigătoare sînt cele care marchează mai multe goluri. Goluri, goluri, goluri! Iar golurile le marchează înaintările. De felul cum ele reușesc să depășească apărările echipelor adverse, de modul cum cei cinci înaintași conlucrează între ei și și organizează acțiunile depinde de cele mai multe ori soarta meciurilor.

Vom prezenta în rîndurile ce urmează cîteva caracteristici ale înaintărilor echipelor Dinamo-București, Steaua și Rapid, formații frunțașe ale fotbalului nostru.

Atît Steaua cît și Dinamo acordă o deosebită importanță jocului tripletei, nucleul înaintării, compusă, după cum știm, din centrul atacant și cei doi interii. Tripleta organizează atacul. Țesătura paselor ei aduce mingea cît mai aproape de poartă, într-o poziție cît mai favorabilă pentru șut. În această ultimă fază, de finalizare, cel mai bine plasat dintre cei cinci atacați încearcă înscrierea golului. În țara noastră tripleta echipei Steaua compusă din Constantin, Voinea și Raksi este probabil cea mai bună. Interii ei, Constantin și Raksi, creează cu multă fantezie atacurile, lansînd în adîncime, în poziții favorabile de gol, centrul atacant sau cele două extreme.

De un aport considerabil și adeseori hotărîtor este, în jocul înaintării, randamentul celor două extreme. Tot Dinamo și Steaua sînt echipele cu cele mai bune extreme din țară. Se pare însă că Pircălab-Haidu, cuplul internațional dinamovist depășește ca valoare duetul extremelor Stelei. Foarte rapizi, cu pătrunderi fulgerătoare pe marginea terenului, acești doi jucători acționează ca două pistoane care împing atacul mereu înainte, creînd de multe ori panică în careul advers.

Cînd între „creierul” atacului, tripleta și extreme există o bună colaborare, eficacitatea atacului este considerabilă, așa cum este cazul la echipele Steaua și Dinamo. Un alt aspect al jocului înaintării este rolul pe care-l îndeplinesc cei mai buni și mai eficace jucători din cvintetul ofensiv. Fiecare echipă are cîte un înaintaș care marchează cele mai multe goluri. Un asemenea exemplu este talentatul jucător Ion Ionescu de la Rapid, care în campionatul trecut a fost golgheter, înscriind 20 de goluri. Cîteodată însă el dribleză prea mult, jucînd mai mult pentru el și mai puțin pentru echipă.

În fotbal, ca în orice alt sport de echipă are valoare și eficacitate efortul colectiv. Iar înaintașii cei mai buni trebuie să se încadreze în acțiunile colective ale echipei, creînd împreună melodia — comparația ni se pare sugestivă — și nu emițînd note stridente, singurătate.

M. POP

Alături de cei mari, pe stadionul din Ploiești sînt mereu prezenți și pionierii. Nu, nici de data aceasta n-a fost gol!

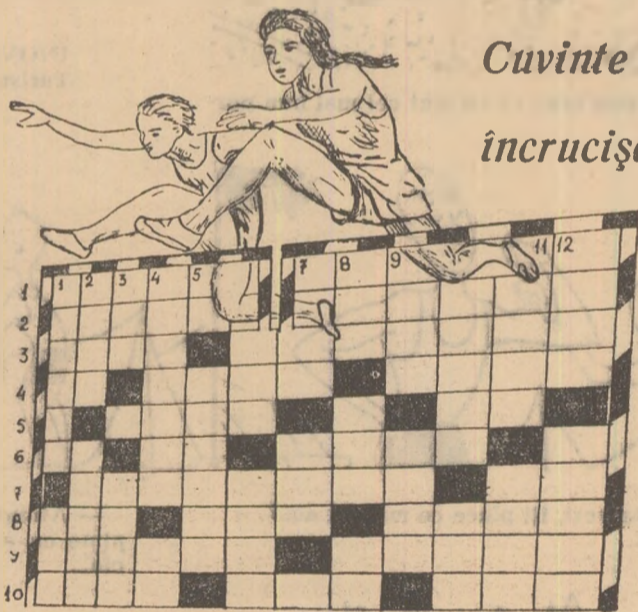
A început campionatul categoriei A la fotbal

După o vacanță de mai bine de două luni, fotbalistii din prima categorie a țării și-au dat duminică întâlnire pe stadioanele din șase orașe ale țării: București, Arad, Oradea, Timișoara, Galați și Pitești.

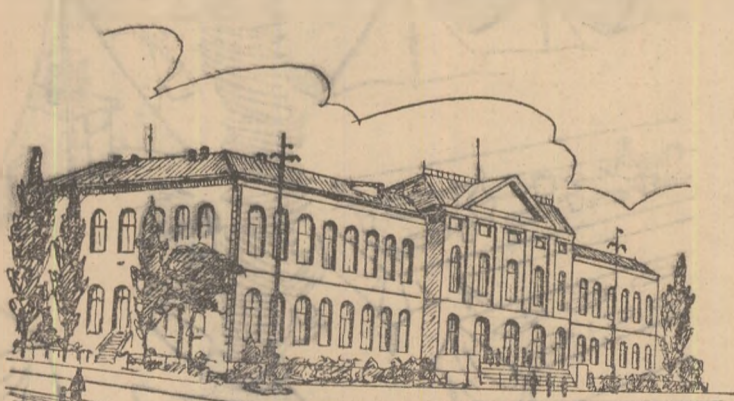
Cele două formații frunțașe ale fotbalului nostru „Steaua” și „Dinamo” au învins la scor, respectiv pe „Steagul Roșu” cu 5-0 și pe „Farul” Constanța cu 7-0.

În schimb, în provincie s-au înregistrat în meciurile din această etapă înauzură scoruri strînse. U.T.A.—Petrolul 2-1; Crișul—Rapid 1-1; Siderurgistul—C.S.M.S. 3-1; Știința Timișoara—Progresul 2-0 și Dinamo Pitești—Știința Cluj 2-1.

Cuvinte încrucișate

Produse I.I.S. Băicutești sînt hrănitoare și gustoase. Consumați produsele I.I.S. Băicutești.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

VIZITAȚI în vacanță Muzeul de Istorie naturală „Gr. Antipa” din Piața Victoriei—București.

Programul de vizitare: în fiecare zi de la orele 10—14; 16—19; duminică: 10—19; luni închis.

O NOUȚATE!

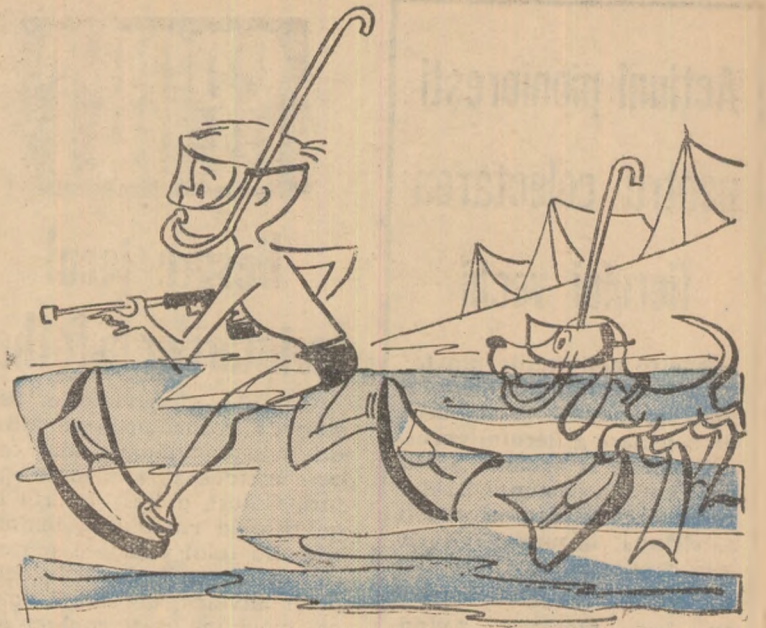
În aceste zile, Muzeul a organizat o expoziție cu fluturi din America centrală și din renumita colecție de Caradza.

ORIZONTAL:

1. Aruncări: obiectul unei probe de atletism — Căldrie: între cal și călăreț; 2. Gimnastică: aparate constînd din două cercuri de fier îmbrăcate în piele, suspendate de funii... — ... și alt aparat de călărat...; 3. ... și ceea ce se oferă pentru execuția la aceste aparate de către comisia de arbitri în cadrul unui concurs — Aviație: omul din carlingă; 4. Cal dobrogean — Volei: numărul de jucători din care se compune o echipă — Defecte (figurat); 5. Sportul nostru național — Cununi! 6. Un cerc... și jumătate! — Aramă (simbol) — Box: categoria între cocoș și mijlocie mică; 7. Scrimă: o serie de atacuri, apărături și contra-atacuri care urmează unul după altul (pl.) — Notă; 8. Instituție care desfășoară o activitate cu caracter turistic — Armă primitivă ce formează nu de mult obiectul unui sport — Alergări: sport de masă; 9. Handbal: primește golurile din... mîndă! — Preparat în... apă clocotită; 10. Tir: erou legendar elvețian, căruia împrejurările i-au dictat să ochească un măr pe capul fiului său și... l-a ochit — Șah: situația de... remiză — Fotbal: a scăpat ca prin urechile acului de... retrogradare..

VERTICAL:

1. ... și clubul care a cîștigat campionatul pe 1962-1963 — Cifră; 2. Sport ce dezvoltă și oșelește întreg organismul — Canotaj gen de ambarcațiune de concurs; 3. Tenis de masă: mai multe compun o partidă — Loc într-o sală de spectacol; 4. Lupte: „luptă...”, întrecere între doi luptători cunoscuți încă din arenele greco-romane — Radu Lerescu; 5. Punct neacordat; 6. Nu altfel — Alergări de cai: fugă a calului cu viteză mijlocie; 7. Jumătate de velă! — Hochei: mingea hocheiștilor; 8. Campioni — Servește la marcarea unor terenuri de sport — Fete! 9. Inteligență (figurat) — Conjuncție; 10. Patria Jocurilor Olimpice — Balenă în limbajul locuitorilor din nord (ciuci); 11. Ciclism: viteza este în funcție de turația lor — Rugby: balon care nu mai poate fi jucat; 12. Șah: una din rocade — Teren pentru alergări.

...și LA MARE.

LA VINĂTOARE SUBMARINĂ.

ÎN TABĂRĂ

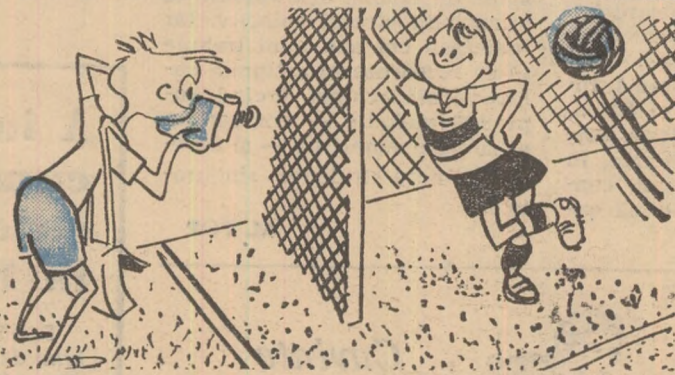
...La munte!
...La mare!

de NELL COBAR

LA CARNAVALUL TABEREI

— Știi, eu, care sînt cel mai grozav din toată tabăra asta, aș vrea să mă maschez într-un costum care să mi se potrivească...
— Atunci maschează-te în Baronul Münchhausen.

— Vezi să iasă clișeu! bine că eu sînt cel mai bun portar din tabără...

INOVAȚII ÎN TABĂRĂ

Turism pe ploaie.

ÎN COLONIA DE VARĂ.

— Vezi, prietene, la noi acestea sînt singurele colonii cu care sîntem de acord!

— Măi, puștule, ia vezi, îți place ce mușchi am?
— Oho... grozav!

— Atunci pune mîna pe căldările astea și adu-le pline cu apă la bucatărie că azi sînt eu de serviciu...

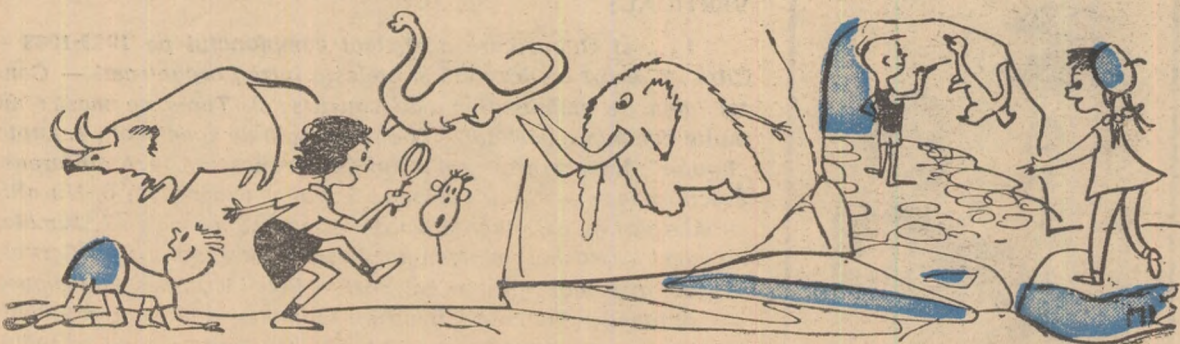

— Ziceați că aveți un cor de 30 de copii și cînd colo sînt numai 15!
— 15 plus ecoul!

ÎN ZIUA CÎND E EL DE SERVICIU

— Cu prima ocazie, am să propun să introducăm și noi în tabără sistemul de „autoservire”!

— Ura! Am descoperit desene preistorice!
— Și... pe autorul lor!